

Tehlikeli Şeyler

Kan Bağı 3. Kitap

Türkçe Tercüme

AMY BLANKENSHIP, RK MELTON

Table of Contents

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16

Tehlikeli Şeyler
Kan Bağı 3. Kitap
Kan Bağı Serisi

Amy Blankenship, RK Melton
Translator: Cemre Kayra

Telif Hakkı © 2012 Amy Blankenship
İkinci Baskı TekTime tarafından yayımlanmıştır.
Tüm hakları saklıdır.

Bölüm 1

Envy yatak odasında koşuşturarak bazı eşyalarını siyah deri bavuluna yerleştirdi. Daha fazlasını almak için arkasını her döndüğünde kardeşinin eşyalarını açtığını fark edince durdu ve ona ters ters baktı. Eve geldiğinden beri ensesinde soluyordu ve ona karşı gerçekten sinirlenmeye başlamıştı.

“Kes şunu,” diye tersledi Envy, bir avuç dolusu giysiyi ondan alıp bavula geri atarken. Uzun kızıl saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve ona uyarıcı bir bakış fırlattı.

"Ama taşınmak mı? Onu sadece bir haftadır mı tanıyorsun? Yapmak istediğinin bu olduğuna emin misin?" Chad bir mantra gibi tekrarladı.

“Cevabım hâlâ aynı Chad,” dedi Envy kararlı bir sesle ve Devon'un onu gerçekten duyması için kaç kez söylemesi gerektiğini merak ediyordu. Onunla bakışlarını kilitledi ve ona geri zekâlı bir çocukmuş gibi davranarak kelimeleri çok yavaş söyledi, “Devon'ın yanına taşınmak istiyorum ve yapacağım şey de tam olarak bu.”

“Bir hafta ya da bir ay sonra başka bir kız bulup seni terk etmeyeceğinden nasıl emin olabiliyorsun?” Chad umutsuzca sordu.

“Terk etmeyecek.” Toparlanmaya devam etti, kardeşini terk ettiği hissini bastırmaya çalışıyordu. Tanrı aşkına, o yetişkin bir adamdı ve üstelik bir polisti.

"Bundan emin olamazsın. Demek istediğim, o her gece o kulüpte yarı çıplak dans ediyor ve sen barın arkasında sapıklara içki servisi yapmak zorunda kalacaksın," diye haykırdı Chad saçlarını yolmaya hazırlanarak. Aslında yapmak istediği şey, bu kadar tehlikeli bir işe bulaştığı için ona bağırıyordu... bu kadar tehlikeli biriyle.

Kıskançlık toparlanmayı bıraktı ve çok sevdiği ama gaz vermeye hazırlandığı tek kardeşine baktı. "Bir, kesin olarak biliyorum. İki, yarı çıplak olabilir ama o şekilde harika görünüyor. Üç, kafeste onunla dans edeceğim. Ve dört, “sanki küçük, kirli bir sırrı paylaşıyormuş gibi yaklaştı, ”senin gerçekten birileriyle yatman gerek."

Chad kız kardeşine ters ters baktı, “Benim sevişmeye ihtiyacım yok.” Kız kardeşi kaşlarını ona doğru kaldırıncaya hırladı.

“Evet, ihtiyacın var.” Bir çekmeceyi açıp bir avuç iç çamaşırını kaptı.

“Hayır, giymiyorum.” Chad, kız onları kocaman bir gece çantasına ekleyemeden bavulu kapadı.

“Evet, öyle.” Envy bir şey anlatmak istercesine iç çamaşırını yüzüne doğru salladı.

“Hayır, yok.” Elinden çekip aldı.

“Hayır, yok.” Kadın gözlerini öfkeyle kıstı.

“Evet, var.” Chad durakladı ve iç çamaşırı dolu yumruğunu havaya kaldırdı. “LANET OLSUN!”

Devon oturma odasında duvara yaslanmış, ayak bileklerini kavuşturmuş ve ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş, kahkahalarla gülmemeye çalışıyordu. Tartışmaları ona kendi sevgi dolu kardeşleriyle olan ilişkisini hatırlatıyordu.

Chad'in Envy'yi gerçekten önemseydiğini ve bu yüzden aralarına girmeyeceğini söyleyebilirdi. Chad en iyi yaptığı şeyi yapıyordu... kızıl saçlı bir kıza ağabeylik yapıyordu. Hayır, onları durdurmayacaktı ama sadece izlemek için iyi para ödeyecekti.

Devon yüksek sesle güldü ve sonra sahte bir öksürükle bunu örtbas etmeye çalıştı. Biri kapıyı çaldı ve buz mavisi gözleri şafak sökmeden önce kardeşleri kimin ziyaret edeceğini merak ederek kısıldı.

“Devon, şunu benim için alır mısın?” Chad seslendi.

“Elbette,” diye cevap verdi Devon ve girişe doğru ilerlemeden önce duvardan uzaklaştı. Kapıyı açtığında Trevor'ın yüzündeki şaşkın ifadeye bakıp sırtıtmaktan kendini alamadı. “Merhaba Trevor, uzun zamandır görüşemedik.”

Söz verdiği gibi, Trevor kilisede gördükleri hakkında Chad'le konuşmaya gelmişti. Beklediği son şey Devon Santos'un kapıyı açmasıydı. Tepkisini kontrol edemeyen Trevor anında yumruğunu kaldırdı ve jaguarın tam burnuna vurdu... sertçe.

Devon tökezleyerek birkaç adım geri gitti ve burnundaki kanı sildi. Önce burnuna sonra da dişlerini göstererek Trevor'a baktı. Trevor kıpırdayamadan Devon onu kapıdan çıkarıp ön bahçeye fırlattı.

İkisi de hayvan formlarına dönüşürken giysileri yırtılıp düştü. Devon Kodiak'ın etrafında daire çizdi ve yüksek sesli bir jaguar çığlığıyla saldırdı. Trevor kükreyerek arka ayakları üzerinde doğruldu ve sırtına yapışmış olan jaguarı yakalamaya çalıştı.

İçeride, Chad ve Envy Devon'ın kükremesini duydular ve evin içinden ön kapıya doğru koşular. Devon'ın ön bahçelerinde kocaman bir ayıyla

dövüştüğünü görünce donup kaldılar. Polis, komşularıyla görüş mesafesinde yaşamadıkları için anında minnettar oldu.

Chad zihinsel düğmesini çevirerek tüm duygularını kapattı. Bu, içinde onu her zaman tamamen sakin ve soğukkanlı yapan bir şeydi... silahlı bir kavganın ortasında bile. Sağ kalçasındaki kılıfa uzanan Chad tabancasını çekti ve dikkatlerini çekmeye çalışarak havaya bir el ateş etti. Bu bile onları şaşırtmayınca kaşlarını çattı ve sol koluna bir yumruk yedi.

“O şeyi ne zaman ateşleyeceğini birine söyle!” Envy bir elini sağ kulağının üzerine koyup yüksek sesle çınlayan çan sesi karşısında irkilirken haykırdı.

Zachary derin bir iç çekerek arabasından uzaklaştı ve kavga eden iki çocuğa baktı. Bir kez daha, daha sakin kafaların devreye girmesi gerekecekti. İçinden yaptığı şakaya sıırttı çünkü hiç kimse onu tanımlamak için havalı kelimesini kullanmazdı. Elini önünde kaldırarak iki şekil değiştirene doğru bir ısı dalgası gönderdi ve onları ayıran avlu boyunca tek bir ateş akımı hızla ilerlerken geri sıçramalarına neden oldu.

“Eğer ikiniz de kürkünüzün yanmasını istemiyorsanız, en iyisi tekrar insana dönüşün ve biraz sağduyulu davranın,” diye uyardı Zackary, uzattığı elinden bir alev daha çıkmaya başlarken. “Siz ikiniz yetişkin gibi mi yoksa çocuk gibi mi davranacaksınız, çünkü benim için hiç fark etmez?” Alev yükselip hedefine doğru eğilirken soğuk bir şekilde gülümsedi.

Zackary'nin bunu yapacağını bilen Trevor geri döndü ve yalayan alevlerin arasından rakibine dik dik baktı. Envy'yi kendisinden çalan adama bakmak bile kan basıncını o kadar yükseltmişti ki, insan formunu koruyabilmek için konsantre olması gerekiyordu.

Devon eski haline döndü ama dövüş pozisyonunu korudu, Trevor'a güvenmiyordu. Chad'in yüksek sesle “Aman Tanrım” dediğini duyunca bir an dikkati dağıldı ve hızla kardeşlere doğru baktı. Envy'nin gözlerini kocaman açmış, artık çıplak olan Trevor'a baktığını gören Devon, onun dikkatinin ait olduğu yere, yani kendisine dönmesini isteyerek hırladı.

Envy iki adam da çıplak olduğu için şakağını ovuşturdu, neyse ki sadece küçük yaraları vardı. Devon ona kurtadamların ne kadar hızlı iyileşebildiğini göstermişti, bu yüzden hiçbir şeyin görüldüğü kadar kötü olmadığını biliyordu. Bakışları Trevor'ın üzerinde gezindi, bu kadar uzun süredir bir ayıyla çıkıyor olmasına ve bunu bilmemesine hâlâ şaşıırıyordu.

Trevor sırtarak Devon'ın hırlamasının saf kıskançlığın sesi olduğu gerçeğinin tadını çıkardı... jaguara hak verdi.

Chad ona asidi kimin verdiğini merak ederek gözlerini kırıştırdı. Genellikle kötü durumlarda sakin olan Chad, derin bir nefes aldıktan sonra kapıdan uzaklaşarak tam boyunda durdu. "Burası benim evim, yani benim kurallarına göre oynayacağız. Envy burada benimle kalıyor ve insan olmayan herkes gidiyor." Kapıyı kapatmaya çalıştı ama Envy onu durdurdu.

"Dostum olmadan olmaz," diye homurdandı Devon, kapıldığı yankı etkisinden kurtulmaya çalışarak. Kahretsin, Trevor'ın bu kadar güçlü olduğunu kim bilebilirdi? Bu bilgi ona hiç de iyi gelmemişti.

"Giysilerini giy," dedi Envy kaşlarını çatarak ve meraklı gözlerini Zackary'ye çevirdi. O ve Trevor kardeş olabilirlermiş gibi görünüyordu, renkleri çok benziyordu. Aralarındaki tek fark Zackary'nin kısa saçlı ve biraz daha uzun boylu olmasıydı. "Tamam, onların ne olduğunu biliyorum... ama sen nesen?"

Zackary zarif bir şekilde eğildi, "Bana sadece muhafız diyebilirsiniz," alevler sönerken gülümsedi. "Hem insanların hem de paranormal yaratıkların koruyucusu," kendini düzeltti ve Trevor'a doğru baktı. "Ona hiçbir şey söylemedin mi?"

"Hayır, söylemedi." Envy Trevor'a hak ettiği kötü bir bakış attıktan sonra dikkatini tekrar Zackary'ye çevirdi. "Gardiyan mı? Bu tam olarak ne anlama geliyor? Ve sen ve Trevor kardeş misiniz?" Sormadan edemedi.

Trevor, "Bu, her iki tarafı da birbirinden koruduğumuz anlamına geliyor," diye cevap verdi ve ekledi, "Ve hayır. Aile konusuna gelince, benim ailem yok."

"Oh, işte şimdi bilgi dolu oldun," diye mırıldandı Envy.

"Sana anlatmaya çalıştım," diye hatırlattı Trevor ona, bir yandan da Zachary'nin ona attığı yedek pantolonu çekiştiriyordu. "Dinlememiş olman benim suçum değil."

Envy'nin dudakları onu azarlamak için aralandı ama durakladı... suçlulukla Trevor'ı gerçekten gördüğü son geceyi hatırladı. Ona C.I.A. ile bir ilgisi olduğunu söylemişti ama ona inanmamıştı. Hatta böyle saçma bir yalana kanacak kadar aptal olduğunu düşündüğü için ona şok bile vermişti. Ama yine de, başka kadınlarla kışkırtıcı bir şekilde dans ederken onun kendisine inanmasını nasıl bekleyebilirdi ki?

İşin bir de öteki yüzü vardı... Ona bunun işi için bir kılıf olduğunu söylemişti. Envy başının ağrımasına başladığını fark edince kaşlarını çattı ve Trevor'ın kendisine bunu düşündürdüğü için düşündüğünden daha büyük bir pislik olduğuna karar verdi.

Chad içeri girmeden önce jaguara baktı. Birkaç saniye sonra elinde bir kot pantolonla dışarı çıktı ve Devon'a fırlattı.

"Yardıma ihtiyacımız yok," dedi Devon kot pantolonunun fermuarını çekerken, sonra Envy'ye doğru yürüdü ve kıskanç kolunu onun beline doladı.

"Öyle mi? Sen kız arkadaşımı çalmakla meşgulken ben kız kardeşini kurtardım," diye karşılık veren Trevor, öfkeli bakışlarını tekrar Envy'ye yöneltti.

Envy gözlerini kaldırdı ve Trevor'ın mavimsi gümüş rengi gözlerine kilitleti. Gözlerindeki acıyı hâlâ görebiliyordu ve bu, kalbinin rahatsız bir şekilde sıkışmasına neden oldu. Aslında ondan hiç nefret etmiyordu. Aslına bakarsanız, Trevor'ı hâlâ seviyordu... sadece Devon'ı sevdiği gibi değil. Açıklamaya çalışmak için dudaklarını araladı ama Devon sözünü kesti.

"Buraya neden geldin? Bizi mi takip ettin?" Devon sordu, Trevor'ın Envy'yi sürekli zor durumda bırakmasından hoşlanmamıştı. O seçimini yapmıştı ve Trevor'ın canı yanmadan önce bu küçük gerçeği kabullenmesi gerekiyordu.

Chad olabildiğince sakin bir şekilde, "Aslında buraya beni görmeye geldi," dedi. Kız kardeşine dönerek onun elini tuttu ve omzunun üzerinden Devon'a bakarken hafifçe çekti. "Sakıncası yoksa bir dakika yalnız kalmak istiyorum."

Devon onu bırakır bırakmaz Chad onu kapıdan içeri çekti ve kapıyı kapattı. Aslında sürgüyü kilitlememek için kendini zor tuttu. Ayrıca, az önce bahçede gördüklerinden sonra, sürgülü kilidin bir işe yarayacağı da yoktu.

"Burada bir gece daha kalmak istemediğine emin misin? Akıl sağlığım için?" diye yalvardı, her ne kadar birkaç çıkış önce hayatının kontrolünü kaybettiğini bilse de.

Envy kollarını kardeşine doladı ve ona çok ihtiyacı olan sarılmayı yaptı, sonra bir adım geri çekilerek ona baktı, "Yapamam. Bu gece kilisede neler olduğunu gördün. Herkes dağıldı, Warren da sabah ilk iş olarak bir toplantı ayarlamaya çalışıyor."

Aklına başka bir düşünce gelince tekrar kapıya baktı. "Ayrıca, onlarla kalmak muhtemelen şu anda olmak için en güvenli yer. Aslına bakarsan, seni arayıp toplantıya ne zaman geleceğini ve Ay Dansı'nda mı yoksa Gece Işığı'nda mı olacağını söyleyeceğim. Bana bir iyilik yapmanı istiyorum. Toplantıya Trevor ve Alev Çocuk'u da getir, çünkü duyduklarım doğruysa... alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız olacak."

“Vampirler mi?” Chad, küçük ince tüylerin kalıcı olarak diken diken olmaya karar verdiği ensesini ovuştururken bile tekrar polis moduna geçerek sordu.

Envy başını salladı, kaşlarını çattı ve sonra başını iki yana salladı, “Vampirler evet, ama bir iblis de serbest dolaşıyor ve...”

Chad uzanıp onu kollarından yakaladı, "İblis mi? Kimse iblisler hakkında bir şey söylemedi!"

Envy içini çekti ve söyleyeceklerinin kendisini daha iyi hissettireceğini umarak başını salladı: "Evet, bir iblis. İyi haber şu ki yanımızda iki melek var." Bayılmamasını umarak ona zayıf bir gülümseme verdi.

“Melekler mi?” Chad onu bıraktı ve ağır ağır duvara yaslandı, “Yüce Tanrım.”

“Kesinlikle,” diye başını salladı Envy, Chad'in saçlarını yolma dürtüsüyle savaşıyormuş gibi parmaklarını saçlarında gezdirmesini izlerken. "Şimdi Trevor'la sen ilgilen. Bunu benim için yapabilir misin? Onu ve Zackary'yi yarınki toplantıya getir." Başka bir olay çıkarmak istemediği için alt dudağını ısırıldı. “Ve karşılığında, bu gece eşyalarımı almayacağım... eğer bu seni daha iyi hissettirecekse.”

Chad başını salladı ve ona küçük bir gülümseme verdi, “Anlaştık.”

Onları dışarı çıkarmak için kapıyı açtı ama ikisi de Zackary'nin iki adamın arasında durduğunu ve alev alev yanan avucunu ikisine de doğrulttuğunu görünce durakladı.

“Aman Tanrım, gidiyoruz,” dedi Envy ve Devon'ın elini tutarak kapıdan dışarı fırladı ve arabasına doğru koşmaya başladı.

Trevor onu takip etmeye başladı ama Zackary onu durdurdu, "Dur bakalım, aşık çocuk. Önce kardeşiyle ilgilenmemiz gerek."

“İçeri girelim de bize kahve yapayım,” diye teklif etti Chad ve Trevor öfkeyle arkasını dönüp göreve çıkmış bir adam gibi evine girdiğinde şükran dolu bir iç çekiş yaşadı. Zackary de Trevor'ın peşinden içeri girince başıyla onayladı, sonra da kendini neyin içine soktuğunu düşünerek kapıyı kapattı.

Kahve makinesi çalışmaya başladığında, Chad iki misafirine doğru döndü. Şu anda cevaptan çok sorusu vardı ve bu hiçbir şeye yardımcı olmuyordu. "Envy'nin ortalıkta dolaşan bir iblis olduğunu söylemesi de neyin nesi? Ayrıca Warren'ın yarın herkesi bu gece olanlarla ilgili bir toplantıya çağıracağını ve üçümüzün de katılmamızı istediğini söyledi."

Trevor dudaklarında beliren küçük gülümsemeye engel olamadı. Demek Envy onu da işin içine katmak istiyordu... onu yakınında tutmak istiyordu.

Onu suçlayamazdı. Devon'ın onu koruma hızına bakılırsa, kendini o kadar da güvende hissedemezdi. Ona ihtiyacı olduğunu bilmek, içinde kalan öfkenin çoğunun arka planda kaybolmasına neden oldu.

“O küçük partiyi zaten mahvedecektik.” İfadesini doğrulayan Zackary'ye doğru baktı. Envy'yi birkaç saat içinde göreceğini fark ederek tekrar gülümsedi. “Sanırım sana neler olduğunu anlatmanın zamanı geldi.”

Envy'ye tekrar yakınlaşmak için konumunu nasıl kullandığına içten içe hayıflandı. Ayrıca bunun diğer herkese nasıl görüneceğinin de farkındaydı. Devon onun yine Envy'yi kullandığını düşünecekti ama bu gerçeğe en uzak şeydi. Yine de ona yakınlaşmak ve aynı zamanda işini yapmak için kardeşini kullanmaktan çekinmiyordu. Devon aşkta ve savaşta her şeyin adil olduğunu öğrenmek zorunda kalacaktı... ve en iyi şekil değiştiren kazansın.

“Can kulağıyla dinliyorum,” diye homurdandı Chad ve Trevor'ın dikkatini olduğu yerden çekmek için kollarını göğsünde kavuşturdu. Kendini hiçbir zaman medyum olarak görmemişti ama şu anda Trevor'ı okuma konusunda oldukça iyi bir iş çıkarıyordu.

"İblis hakkında pek bir şey bilmiyoruz, sadece birkaç yüzyıldır orada hapsolmuş olduğunu biliyoruz. Varlığı P.I.T.'deki dosyalarımızdan daha eskiye dayanıyor ama hâlâ ipucu arıyoruz," diye söze başladı Zackary ve Trevor'ın da söze girmesini umdu.

“Yani mezarlığın altında kim bilir ne kadar zamandır bir iblisin hapsedildiğini biliyordunuz ve bu konuda hiçbir şey yapmadınız mı?” Chad talep etti.

Trevor kaşlarını kaldırarak ona baktı, "Bu konuda ne yapmamızı bekliyorsun? Kurtulmasına yardım etmemizi mi? Orada kapana kısılmıştı ve bir düşmüşle bir vampirin onu tutan büyüü nasıl bozabildiklerini bile bilmiyoruz."

“Düşmüş mü?” Chad sordu. “Yani Envy'nin bana bahsettiği meleklerden biri mi?”

Zachary başını salladı, "Evet, onları çok uzun zamandır biliyoruz. Başkalarının da olduğunu biliyoruz ama onları hiçbir yerde bulamıyoruz ve görünüşe göre şehirde yaşayan iki düşmüş, biri oraya inene kadar mağarada hapsolmuş diğerinin varlığından bile haberdar değildi."

Trevor, “Ayrıca iblislerle nasıl başa çıkılacağını bilen biri var,” diye önerdi. “Şansımız varsa, onu çağırdığımızda bu işi çözebilir.”

Zachary Chad'e, "Geri çekilmek için çok geç değil," dedi. "Sadece söz ver ve olan biten her şeyi hafızandan silelim."

Chad kaşlarını çattı ve üçü için kahve doldurmaya başladı. Hayatı boyunca polis olmuştu çünkü bir fark yaratmak istiyordu. Yine de birden fazla kez, yeterince şey yapmadığını düşünmüştü. Her zaman bir uyuşturucu satıcısı, bir katil, bir trafik ihlali daha vardı... Bazen buna değmezmiş gibi geliyordu. Ama Trevor ve Zachary'nin yaptıkları bir fark yaratıyordu... Chad'in her zaman yaratmak istediği türden bir fark.

Kahvesinden uzun bir yudum aldıktan sonra fincanını yere bıraktı ve bir kez başını salladı. "Ben varım."

Angelica, sabahın üçünde kendi telefonu çalmaya başladığında telefonların şeytanlardan daha kötü olduğuna karar verdi. Arayanın kimliğine bakarak gözlerini kıstı ve ahizeyi eline aldı. Ahizeyi açarak siyah saçlarını önünden çekti ve kulağına dayadı.

"Dünya parçalanmıyorsa, denizler kızıla dönmediyse, Mısır'ın yedi belası geri gelmediyse ya da sen ölmüyorsan, beni uyandırmanın iyi bir açıklaması olsa iyi olur," diye homurdandı.

"Hadi ama Boo... Zachy-ay'ınla böyle mi konuşuyorsun?"

Angelica telefonu kapattı ve başını tekrar yastığa bıraktı. Tam uykuya dalmıştı ki telefon tekrar çaldı. Telefona bakmadan açtı ve tekrar konuştu.

"Seni yakalayacağım, Zachary," diye mırıldandı. "Seni ve küçük köpeğini de."

"Aman Tanrım, Oz Büyücüsü'ne geri dönüşler," diye soludu Zachary ve Angelica gizlice onun maskaralıklarına gülümsedi, onu göremediği için mutlu oldu.

"Ne istiyorsun?" diye sorarak ayağa kalktı ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

Zachary, "Senin için Misery adında gerçekten kötü bir tane var," diye teklif etti.

Angelica yataktan çıktı ve lambayı yaktı. "Ne kadar büyük?"

"Emin değilim ama 7. seviye olduğunu tahmin ediyorum." Bunun onun dikkatini çekeceğini bilerek telefona gülümsedi... ve Boo'nun dikkatini çekmeye bayılıyordu.

Angelica oturma odasına doğru yürüdü ve dizüstü bilgisayarını açtı. Birkaç şey yazdı ve kaşlarını çattı.

"Seviye yedi mi? Emin misin?" diye sordu. Beşinci seviyenin üzerindeki her şey çok tehlikeliydi ve çok nadir görülürdü.

"Bu sadece bir tahmin," diye yanıtladı Zachary. "Takip ettiğimiz iki düşmüşten birini tuzağa düşürmeyi başardı ve görünüşe göre başka bir düşmüş de uzun süredir onunla birlikte aşağıdaymış. Yedinci seviye olarak kabul edildiklerine göre, birini tuzağa düşürecek kadar güçlü olan her şeyin eşit olduğunu varsayıyorum."

Angelica veri tabanını araştırıyordu. Veritabanının dörtte üçünden fazlası Vatikan'ın kasalarından yasadışı yollarla elde edilmişti ama kimse onun sonuçlarına itiraz edemezdi. Yedinci seviye bir iblisin Los Angeles'ta keşfedilmiş olabileceği gerçeği, sadece onu değil, P.I.T. ekibinin geri kalanını da uyandırmak için fazlasıyla yeterli bir nedendi.

Her iblis birden ona kadar bir sınıfa yerleştirilirdi, onuncu seviye Şeytan'ın kendisine eşdeğerti. Yedinci seviye bir iblisi mühürleyecek kadar büyüye sahip biriyle karşılaşmaktan nefret ederdi... bunu başarmak için Tanrı'nın gök gürültüsüne ihtiyacınız olurdu.

Birkaç dakika sonra, "Los Angeles bölgesinde Misery adında bir iblisle ilgili hiçbir şey bulamıyorum," dedi. "Harici sabit diskimi bağlayayım ve şu dosyalara bir göz atayım."

Zachary'nin arka planda biriyle konuştuğunu duydu ve başka bir sesin konuşmaya katıldığını duyana kadar bunun Trevor olduğunu düşündü.

"Kiminle konuşuyorsun?" diye sordu merakla.

"Ekibimizin en yeni üyesi Chad," diye yanıtladı Zachary. "O biraz fazla şey bilen yerel bir polis, bu yüzden onu kitleleri koruması için işe aldık, kitleler derken birlikte çalıştığı diğer aptalları kastediyorum."

Angelica sırttı, "Dışarıdakiler muhtemelen daha kötüdür."

"O kadar da değil," dedi Zachary.

"Tamam," dedi Angelica. "Bağladım, etrafa bir göz atalım ve burada neler varmış görelim."

"Yani bilmiyor musun?" Zachary şaşkınlıkla sordu.

Angelica içini çekti, "Nasıl olduğumu bilirsin. Bazen bağlı olmasa kafamı bile unuturum. Bu şeyin sadece bir kısmını keşfetme şansım oldu."

"Evet, büyük bir aceleyle indirmişsin." Zachary içini çekti. "Güzel zamanlar, güzel zamanlar."

Angelica sabit diske erişti ve arama çubuğuna bir kelime yazıp enter tuşuna bastı.

“Anladığım kadarıyla pek uslu durmuyorsun.” Angelica bilgisayar işini yaparken koltuğuna yaslanarak sordu.

“Tabii ki hayır,” diye güldü Zachary. “Beni hiçbir yere götüremezsin, unuttun mu?”

Angelica sadece birkaç ay önce büyük bir galaya gittiklerini ve bu sırada kaybolan dört yaşındaki bir kurtadamı kovaladıklarını ve bundan pek de mutlu olmadıklarını hatırlayarak yüzünü buruşturdu. Gecenin sonunda Zachary pantolonunu kaybetmişti çünkü kurt adam bir çocuğun öfke nöbeti sırasında dönüşmüş ve pantolonunu paramparça etmişti.

İşin en komik yanı ise Zackary'nin hiçbir şey söylememesi, sadece pantolonunu çıkarıp iç çamaşırı, smokin ceketi ve gömleğiyle dolaşmasıydı. Angelica utansın mı yoksa kahkahalarla gülsün mü karar veremiyordu. Diz üstü çorapları ve elbise ayakkabılarıyla bacaklarını görmek, dans etmek isteyen birkaç genç kız onun etrafında toplandığında onu neredeyse öldürüyordu.

Dizüstü bilgisayarından bip sesi geldi ve aramanın ne bulduğuna bakmak için öne doğru oturdu.

“Bir şey bulabildin mi?” Zachary sordu.

Angelica içinde Misery kelimesi geçen dosyalardan birkaçını açtı ve okumaya başladı. Okurken sigarası parmaklarının arasından kaydı ve ayağına düştü.

“Ah, lanet olsun!” diye küfretti ve sigarasını tekrar eline alıp hızla söndürdü.

“Her şey yolunda mı?” Zackary endişeyle kaşlarını çattı ve Trevor neler olduğunu öğrenmek istediğinde elini kaldırdı.

Angelica emin olmak için bilgileri tekrar okudu. Telefonu kulağından çekmeden önce, “Bir sonraki uçağa yetişeceğim,” diye onu bilgilendirdi. Zachary'nin sorularını yanıtsız bıraktı ve tekrar ekrana baktı. Bunun tehlikeli olduğundan bu kadar emin olmasını sağlayan şey okudukları değildi... PIT'in başındaki adamın onu bir şekilde dosyanın dışında bırakmış olmasıydı.

Eğer Storm sır saklıyorsa... o zaman nedenini bilmek istiyordu.

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>